

ת"פ 26088/01/17 - רוני סרפטי נגד תביעות מרום הגליל והגולן

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 26088-01-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' סרפטי
תיק חיצוני: 14864/2017

בפני	כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
המבקש	רוני סרפטי
נגד	
המשיבה	תביעות מרום הגליל והגולן

החלטה

בפניי בקשה שהוגשה מטעם הנאשם בהתאם להוראת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**).

פתח דבר

כנגד המבקש הוגש ביום 11.1.17 כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של הלנה והעסקה של תושבים זרים בנסיבות מחמירות וזאת בהתאם לסעיף 12ב3(א)(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952 (להלן: **החוק**).

במסגרת דיון ההוכחות מיום 11.1.17, נשמעו חלק מראיות התביעה והוגשו מספר מוצגים והתיק נקבע להמשך שמיעת ראיות ובכלל זאת, לשמיעת עדותו של עד תביעה מס' 8 מר רג'אח מנסור, מנהל העבודה אצל המבקש (להלן: **העד מנסור**).

הבקשה וטעוניה הצדדים

בקצירת האומר ייאמר, כי אליבא דגישת ההגנה, יש להעביר לרשותה נתוני תקשורת של העד מנסור וזאת במטרה להצביע על סתירות בגרסתו.

ההגנה מציינת בבקשתה, כי המדובר בעד מהותי, אשר הינו מנהל העבודה אצל המבקש, אשר מסר שתי גרסאות סותרות במשטרה ביחס להבאת תושבי השטחים למושב ספסופה ובעיקר להלנתם בשטחו של המבקש. על כן, קבלת נתוני התקשורת בעניינו, לרבות פלט שיחות נכנסות ויוצאות וכן איכונים, נחוצים לה לצורך חקירתו הנגדית.

עמוד 1

עוד מוסיפה ההגנה, כי יש בקבלת חומר ראיות זה, כדי לסייע לה בהגנתה בהוכחת אי ידיעתו של המבקש ביחס להלנת תושבי השטחים בשטחו.

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת, כי העברת חומר ראיות זה לידי ההגנה, יש בה כדי להוביל לפגיעה קשה בפרטיותו של העד מנסור וכי ככל שהעד עצמו אינו מוותר על זכותו לפרטיות, הרי המשיבה מתנגדת להעברת החומר.

המשיבה מוסיפה בתגובתה, כי טענת ההגנה ולפיה המבקש כלל לא ידע על הלנת תושבי השטחים בשטחו אינה נכונה ובעניין זה מפנה המשיבה לעדויות תושבי השטחים הנמצאות בתיק בית המשפט.

מכל מקום טוענת המשיבה, כי בידי ההגנה מצויות ראיות אחרות לעניין הוכחת טענתה באשר לעדותו של העד מנסור ולכן, אין מקום כיום להורות על פגיעה נוספת בפרטיותו.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות הנמצא בתיק הגעתי למסקנה, כי בטרם החלטה סופית בבקשה יש לקבל תחילה חלק מן החומר המבוקש לעיונו של בית המשפט בלבד ובנוסף, יש לקבל את עמדתו של העד מנסור בעניין, ואנמק.

כעולה מטיעוני ההגנה, עסקינן בקבלת נתוני תקשורת משמעותיים ביחס לעד מנסור, הכוללים פלט שיחות נכנסות, פלט שיחות יוצאות וכן איכונים וזאת, בכל הנוגע לשני מכשירי טלפון סלולרי שונים אשר נמצאים ברשותו.

זאת ועוד, כעולה מן הבקשה, המדובר בקבלת נתוני תקשורת במהלך כל התקופה שבין 1.1.17 לבין 6.1.17, כך שיש להניח שהמדובר בחומר רב, אשר יתכן ויש בו כדי להביא לפגיעה לא פשוטה בפרטיותו של העד הנ"ל.

כידוע, בעת דיון בבקשה להתיר להגנה לקבל לידיה חומר חקירה הקשור לעד מטעם התביעה, הן במסלול לפי סעיף 74 לחסד"פ והן במסלול לפי סעיף 108 לחסד"פ, יש לערוך איזון בין זכותו של העד לפרטיות לבין זכותו של נאשם למיצוי מקסימאלי של הכלים העומדים לרשותו לצורך ניהול הגנתו.

לצורך כך, לא אחת, על בית המשפט לבדוק את החומר המבוקש בטרם יחליט כיצד לנהוג בעניין.

עוד נקבע בעניין זה, כי נוסחת האיזון אשר על פיה יש להכריע בסוגיה היא זו אשר נקבעה במסגרת בג"ץ 9264/04 **מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים** [פורסם במאגרים המשפטיים] (להלן: "**בג"ץ היומנים**") הקובעת כדלקמן:

"... מהו אפוא האיזון הראוי בין זכויות הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים לכבוד

ולפרטיות? בפרשת התצ"ר [1] נקבעה נוסחת האיזון בנוגע לחובה למסור "חומר חקירה" לעיון הנאשם כך (בעמ' 635-636):

"...בהתנגשות חזיתית, כאשר על כפות המאזניים מונחים זה מול זה זכותו של הנאשם למשפט הוגן אל מול ההגנה על פרטיותם של העדים, משקלה של זכות הנאשם למשפט הוגן יכריע את הכף, ודינם של השיקולים הנוגדים לסגת. אולם כאשר זכותו של הנאשם להתגונן אינה נפגעת, או שהאפשרות שהיא תיפגע היא רחוקה ובלתי משמעותית, יש לתת משקל הולם לזכויותיהם של עדים וקורבנות העבירה ולאינטרס הציבורי בקיום הליכי משפט, באכיפת החוק ובחשיפת עבירות. אכן, הפגיעה בפרטיותם של העדים היא לעתים בלתי נמנעת במהלך המשפט, אך היא צריכה להיות מידתית, ויש להקפיד על כך שלא תעלה על הנדרש לשם מתן הזדמנות הוגנת לנאשם להתגונן. מעבר לכך, יש להגן על העדים ועל המתלוננים כדי שלא ייפגעו זכויות היסוד שלהם לפרטיות ולכבוד..."

(שם, בפסקה 21).

בנוסף, במסגרת בש"פ 8252/13 **מדינת ישראל נ' ליאל שיינר ואח'** [פורסם במאגרים המשפטיים], (להלן: **עניין שיינר**) עמד שוב בית המשפט העליון על נוסחת האיזון הנ"ל.

לפי נוסחת איזון זו, כאשר מדובר בחומר אשר גילוי עולול לפגוע בחסיונות, בזכויות קרבן עבירה או באינטרסים של צדדים שלישיים, יש להורות על גילוי החומר במצב דברים בו מדובר בחומר חקירה מובהק או שיש יסוד להניח כי גילוי יסייע להגנת הנאשם.

בית המשפט העליון עמד על ההבדלים שבין המסלולים (לפי סעיף 74 ו-108 לחסד"פ) והדגיש, כי אחד ההבדלים המרכזיים הינו שבמסגרת המסלול לפי סעיף 108 לחסד"פ, ניתנת אפשרות למתלוננים או לצדדים שלישיים להביע עמדתם לעניין גילוי של החומר המבוקש.

וכך סוכם הדברים בעניין שיינר:

"...נקודת המוצא המוצעת על ידינו, ואשר ניתנת לסתירה: כאשר החומר אינו בידי התביעה וכאשר החומר המבוקש נהנה מחסיון (סטוטורי או פסיקתי), ראוי להעדיף את המסלול של סעיף 108 לחסד"פ, ולו על מנת לאפשר זכות טיעון לצד שעלול להיפגע מחשיפת החומר..."

(פסקה 45 להחלטה)

לפיכך, נדמה כי בשלב זה, אין לחסום בפני ההגנה את האפשרות להוכיח סתירות לכאורה בגרסתו של העד מנסור וזאת באמצעות קבלת נתוני תקשורת, שכן דבר ידיעתו של הנאשם ביחס להימצאות תושבי השטחים לנים בשטחו, הינו בליבת המחלוקת בתיק.

יחד עם זאת, בשים לב לטענת ההגנה כפי שעלתה הן בבקשה והן בדיון מיום 24.4.17 ולפיה, נתוני התקשורת

מתבקשים על מנת להוכיח את **הימצאות** העד מנסור בישוב ספסופה, הרי שלא מצאתי לשלב זה של ההליך שיש להורות על קבלת פלט השיחות היוצאות והנכנסות בימים המבוקשים, אלא רק איכונים.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, הנני קובע דיון המשך בבקשה ליום 6.6.17 שעה 13:00.

באותה ישיבה וככל שהעד מנסור יביע רצונו בכך, תדאג המאשימה להביא בפני בית המשפט את עמדתו ביחס להעברת חומר זה לידי ההגנה ולחילופין, תמציא את עמדתו הכתובה בקצרה לעניין זה.

בנוסף, ניתן בזאת צו לחברות התקשורת הרלוונטיות להמציא לידי המשיבה בתוך 30 יום מהיום פלט איכונים ביחס למכשירי הטלפון שמספריהם: 0532445738 וכן 0502138100, פלט זה יוצג בישיבה הבאה לעיון בית המשפט בלבד ולאחר מכן יימשך הדיון בבקשה.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.